

82

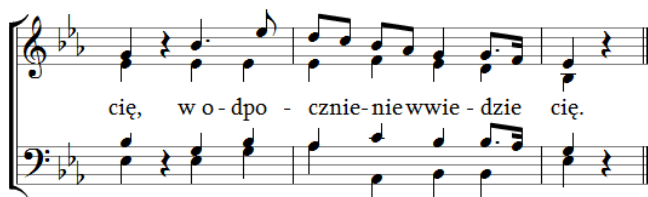
1. Ci - cho u - faj Pa - nu

sta - le, kto kie - ru - je ście - żką twą,

na Nim bu - duj wciąż wy - trwa - le, da zme -

czo - nym si - łą swą. O - jca dom ski -

nie - nie śle, w o - dpo - cznie - nie wwie - dzie

2. Przepych, połysk, blask piękności,
wszystko, co świat w sobie ma,
jest ułudą czczej marności.
Któż kres twym tęsknotom da?
Chcesz spoczynek, szczęście mieć
/: swym spojrzeniem w górę wleść. :/
3. Gdy przygniata cię cierpienie,
droga trudną zda ci się,
na Jezusa zwróć spojrzenie,
wrzuć na Niego troski swe
i swe całe brzemię złóż,
/: powiedz Mu o wszystkim już. :/
4. Co jest w górze, szukaj tego,
wszystko marność w świecie tym,
oczy wnieś na Pana swego,
gdzie twój żywot skryty z Nim.
Porzuć blaski ziemi tej,
/: nie nasycą duszy twej. :/
5. Walka będzie wnet skończona,
krok ostatni zrobisz wnet,
praca dzienna dokończona,
coraz bliższy kres twych bied.
Z blaskiem rannych, jasnych zórz
/: przyjdzie Pana bliskie już. :/